

JOBBÁGY KÁROLY:

ÍRÓ OLVASÓ TALÁLKOZÓK

1.

Rajong... hogy úgy tetszem neki,
mint...

s X Y-t emlegeti,
meg akit annyira szeret:
Z-t is, és még néhány nevet.

Elsápadok. Uram, segíts!
Hisz mind maga a tiszta giccs.

S egyszeriben határtalan
gyanúval nézem önmagam:
„Akkor hát én is? Ó, te gaz!

.....
Rajongóm!

Mondd, hogy nem igaz,
mondd útálsz, versem durva, vad...
s mint friss vizet iszom szavad.

2.

Feketék... forró mérgek...
Izgalom is, temérdek.
Miért? Anyagi érdek?
Fenét! Ehhez nem értek.

Csak járom a vidéket,
mert hívtak, mert „felkértek”,
és közben ronccsá égek...

De

várhatok
szebb véget?

3.

Pojáca! Produkáld magad!
Ordítozzál és vess bukfcencet!
Lássuk kibuggyant kínodat.
A közönség majd ezzel hengeg:
s hallhatott tőled altatódalt.
Téged nézett, — élő tüzet —
— Talán még meg is könnyezett —

.....
Amíg a TV meg nem szólalt.

4.

Ez a „költészet” ennyit ér:
Jut élelem, — nem csak kenyér,
még édesség is, pár falás,
néhány könyv, színház, utazás...

Erre vágytál? Boldogtalan!

.....
Ó jaj! De szégyellem magam!